

The Great Wonder, een voorstelling als een poëtische reis van geboorte naar dood, bevat wonderschone scènes ★★☆☆☆

Maar de solovoorstelling van Pepijn Gunneweg maakt ook duidelijk dat het niet eenvoudig is voor één persoon om een hele variétéshow te dragen.

Joris Henquet 6 januari 2020, 20:11

Beeld Sophie Blommers

Clown Pepino heeft het niet makkelijk in het leven. Zijn witte konijn weigert om uit de juiste zwarte doos te komen, hij moet in hoge palen klimmen om aandacht te krijgen van het mooie circusmeisje en een grote, langharige tubaspeler loopt kleine Pepino voortdurend te commanderen. Soms grijpt Pepino in zijn kledkamertje naar een revolver, om die op dramatische wijze tegen zijn slaap te richten.

De ‘kleinste showman van het universum’ Pepino is een creatie van acteur en variétéartiest Pepijn Gunneweg (43). Vele jaren maakte Gunneweg deel uit van de succesvolle theatergroep Ashton Brothers, maar door het vaderschap en zijn vele tv-werk (onder andere het jeugdprogramma *BZT Show*) zegde hij in 2014 het theater en zijn drie Ashton-broeders vaarwel. De ideeën voor nieuwe theateracts bleven echter komen, en dus is Gunneweg nu terug op het podium met *The Great Wonder*, zijn eerste solovoorstelling.

Daarin is hij niet helemaal alleen, want hij wordt bijgestaan door drie allroundmuzikanten en zangeres/violist Nienke Caljouw. Bij het betreden van de zaal zien we deze club artiesten al rondscharrelen rond hun oude circusje, dat met zijn bonte kleuren, snoeren met lichtjes eraan en antieke lantaarn doet denken aan een tent op het rondreizend theaterfestival De Parade.

Beeld Sophie Blommers

Het valt al snel op hoeveel de stijl van Gunneweg als solist lijkt op die van de Ashton Brothers, met de herkenbare afwisseling van muziek, slapstick, acrobatiek en illusies. Echt variété dus, zonder al te veel tekst maar wel met een poëtisch, vooral in beelden verteld verhaal. *The Great Wonder* kun

je zien als een poëtische reis van geboorte naar dood. De voorstelling bevat een aantal wonderschone scènes; hoe Gunneweg in het donker als spermacel in een eitje wegkruipt en er als baby weer uit tevoorschijn schiet, is een prachtnummer. Erg geestig is ook Pepino's truc met het oog en de beker, of het gesleep met zijn goudvis in een vissenkomp, die hij op zijn hoofd zet waarna hij in een lange paal klimt om de act met de springende vis te kunnen uitvoeren. En zo zitten er nog veel meer leuke vondsten in deze knap gemaakte show, die geschikt is voor jong en oud.

Tegelijk mist de voorstelling soms tempo; er zijn bijvoorbeeld net iets te veel trage scènes met droevige vioolmuziek, waarin Pepino door zijn kleedkamer schuifelt. Muzikaal gezien is het sowieso niet heel hoogstaand wat we te horen krijgen, zoals in het nogal flauwe nummer met de mariachiband. De diverse inzakmomenten maken duidelijk dat het niet eenvoudig is voor één persoon om zo'n hele variétés-show, die drijft op trucs en spektakel, te dragen.

Pepijn Gunneweg is een vakman en hij zorgt voor mooi amusement, maar het hoge niveau van de Ashton Brothers in topvorm weet hij in zijn eentje niet te halen.